

Î N C H E I E R E

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolum”, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolum” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Net sistem”, intervenient accesoriu ÎM „Direcția de Construcții Capitale Comanditar Unic orașului Bălți” privind încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 octombrie 2019, prin care s-a respins apelul Societății cu Răspundere Limitată „Diolum” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 2 ianuarie 2018, S.R.L. „Diolum” s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Netsistem” privind încasarea sumei.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a reiterat că, la 11 ianuarie 2015 între S.R.L. „Diolum” în calitate de beneficiar și S.R.L. „Netsistem” în calitate de antreprenor a fost încheiat contractul de antrepriză nr.CA-1/15 obiectul căruia a fost executarea lucrărilor de reabilitare a sistemului de iluminat stradal a mun. Bălți.

Astfel, la 23 ianuarie 2015 S.R.L. „Diolum” a efectuat transferul avansului bănesc în mărime de 500 000 de lei, fapt demonstrat prin ordinul de plată nr.463 pe contul întreprinderii „Netsistem” S.R.L., cu destinația plății ”Plata conform contractului CA-1/15 din 11 ianuarie 2015”.

În calitatea sa de beneficiar, S.R.L. „Diolum” nu a întocmit și nu a expediat în adresa pârâtului careva comenzi după cum prevede p.1.3. din contractul de antrepriză nr.CA-1/15.

La 14 aprilie 2015, S.R.L. „Diolum” a mai efectuat achitarea unui avans bănesc în mărime de 100 000 lei prin ordinul de plată nr.523 pe contul întreprinderii „Netsistem” S.R.L. cu destinația plății ”Plata conform contractului CA1/15.

Reclamantul a invocat că, din momentul achitării avansului în sumă de 600 000 lei pe contul S.R.L. „Netsistem”, reclamantul așa și nu a întocmit și expediat în adresa pârâtului careva comenzi, nu a întocmit vreun deviz de cheltuieli pentru executarea lucrării și nu l-a expediat pentru aprobare reclamantului, totodată, pârâtul nu a notificat

întreprinderea privind executarea a careva lucrări, nici nu a notificat reclamantul despre finalizarea acestora.

S.R.L. „Netsistem” nu a emis facturi fiscale conform contractului de antrepriză nr.CA-1/15 și nici nu a transferat dreptul de proprietate asupra lucrărilor, în favoarea reclamantului, după cum prevede art.947 din Codul civil.

Astfel, din momentul achitării sumelor pe contul S.R.L. „Netsistem”, ultimul nu a restituit mijloacele bănești recepționate și nu a dat curs solicitărilor de reglementare amiabilă a litigiului.

S.R.L. „Diolum” a solicitat S.R.L. „Netsistem” să semneze actul contabil de verificări reciproce în scopuri contabile și fiscale, însă demersurile au fost neglijate.

S.R.L. „Diolum” solicită încasarea din contul S.R.L. „Netsistem” a sumei de 600 000 lei, cu titlu de restituire a avansului achitat conform contractului de antrepriză nr.CA-1/15 din 11 ianuarie 2015 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 10 octombrie 2018 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu ÎM ”Direcția de Construcții Capitale Comanditar Unic”.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20 decembrie 2018, cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Diolum” împotriva S.R.L. „Netsistem”, intervenient accesoriu ÎM „Direcția de Construcții Capitale Comanditar Unic orașului Bălți” privind încasarea sumei, s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel instanța a constatat că, la 11 ianuarie 2015 S.R.L. „Diolum” în calitate de beneficiar și S.R.L. „Netsistem” în calitate de antreprenor a fost încheiat contractul de antrepriză nr.CA-1/15, prin care s-au stabilit raporturi juridice privind executarea din partea pârâtului a lucrărilor de reabilitare a sistemului iluminat stradal al or. Bălți și conform notificărilor scrise, expediate prin e-mail de către reclamant, acesta a comandat executarea lucrărilor, iar pârâtul a executat mai multe lucrări conform comenzilor recepționate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 18 ianuarie 2019 S.R.L. „Diolum” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20 decembrie 2018, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 octombrie 2019 s-a respins apelul declarat de S.R.L. „Diolum” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20 decembrie 2018.

La 9 ianuarie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Diolum”, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 octombrie 2019 și a hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20 decembrie 2018, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel și fond, au dat o apreciere arbitrară probelor.

Instanțele inferioare examinând cauza urmau să aplice prevederile art. 993 din Codul civil, deoarece obligația S.R.L. „Netsistem”, în rezultatul încheierii contractului nr. CA-1/15 din 11 ianuarie 2015, era să execute lucrările indicate în acorduri suplimentare în forma prevăzută în p. 1.3 din contractul nr. CA-1/15. La fel, urmau a fi aplicate și prevederile art.679 din Codul civil.

Recurentul a indicat că, instanțele inferioare nu au aplicat prevederile art.513 din Codul civil.

Atât instanța de fond cât și cea de apel a dat o apreciere arbitrară probelor și anume, proceselor-verbale de recepție a lucrărilor și actului de verificare, care au fost prezentate instanțelor inferioare de către intimat fără a fi semnate de către recurent, iar faptul lipsei semnăturii și ștampilei confirmă dezacordul sau nerecunoașterea acestor acte de către S.R.L. „Diolum,,

Instanțele inferioare au omis că înțelegerea părților privitor la executarea lucrărilor era bazată pe înaintarea unor acorduri suplimentare la contract, dar care urmau să cuprindă volumul lucrărilor și deci comanda de lucru efectivă, care neapărat trebuia apreciată de către S.R.L. „Diolum” în calitate de beneficiar al contractului.

În opinia recurentului, instanța nu a aplicată legea care trebuia să aplicată și anume prevederile art. 957 alin. (2) din Codul civil și nici prevederile legii privitoare la principiul forței obligatorii a contractului. Ceea ce reprezintă faptul că contractele care sunt încheiate în mod legal, produc efecte și au putere de lege între părțile contractante.

Recurentul a menționat că, instanța de fond a dat o apreciere arbitrară și hotărârii judecătorești din 21 noiembrie 2017 emisă de judecătoria Bălți prin care instanța de judecată a dispus încasarea din contul ÎM „Direcția de Construcții Capitale Comanditar Unic orașului Bălți” în beneficiul S.R.L. „Netsistem” a unei sume în calitate de plată pentru lucrările de iluminat stradal. Lucrări date sunt anume acelea care au fost invocate de către intimat ca fiind executate în conformitate cu contractul nr. CA-1/15 din 11 ianuarie 2015 și care, prin hotărârea menționată s-a dispus să fie achitate de către ÎM „Direcția de Construcții Capitale Comanditar Unic orașului Bălți”

La fel, instanța de fond a ignorat recunoașterea de către intervenientul accesoriu a faptului că comenzile au parvenit din partea acestuia. În partea ce ține de probele prezentate de către intimat în ședința de judecată, instanța a dat o apreciere arbitrală.

Suma de 600 000 de lei a fost transferată anume ca avans conform contractului nr. CA-1/15 din 11 ianuarie 2015 și ele nu puteau fi reținute pentru plata conform altor contracte cu intimatul.

Recurentul consideră că, instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele speței, iar drept consecință a aplicat greșit norme de drept material ce guvernează raportul material litigios, nu a stabilit toate circumstanțele faptice ale cauzei, iar celor constatate le-a dat o apreciere greșită.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 01 octombrie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recurentul a invocat că decizia instanței de apel a recepționat-o la 27 noiembrie 2019, fapt confirmat prin copia plicului poștal (f. d. 30 Vol. III)

Cererea de recurs a fost declarată la 9 ianuarie 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 7 februarie 2020 instanța de recurs a comunicat intimațiilor copia recursului, informând despre necesitatea depunerii referinței, fiind recepționat la 13 februarie 2020, potrivit avizelor de recepție (f. d. 63-64 Vol. III)

Până la data examinării recursului, intimații nu au depus referință.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și

de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolum”, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolum”, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru